

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσδύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ἀρτίζουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἀλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπαγγελλίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Δι' ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων.—Ὁ αἰώνιος ἔπαινος τῶν Ἑλλήνων.—Λάρομεν τὴν Μακεδονίαν.

Ὁ «Νεολόγος» ἔσχε τὴν εὐτυχὴ ἔμνευσιν νὰ ἀποστείλῃ ἓνα τῶν συντακτῶν αὐτοῦ τὸν κ. Ν. Σακελλάριον ἵνα μελετήσῃ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω ἐπιφυλλασόμενοι νὰ δώσωμεν πλήρη εἰκόνα. Ὁμογενὴς μετὰ τοῦ ὁποῖου συνηγήθη ὁμιλήσεν ὡς ἑξῆς :

Ἐγώ, φίλε μου, εἶμαι ἐντελῶς ἀπληγισμένος καὶ ἀπὸ τοὺς κάτω καὶ ἀπὸ τοὺς ἑδῶ. Φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει ἐντελῶς ἀπομωράνει καὶ δὲν γνωρίζομεν οὔτε τί κάμνομεν, οὔτε τί θέλομεν, οὔτε ποῦ φερόμεθα. Ἐσεῖς κάτω μετὰ κομματικά σας, μετὰ ἐκλογάς σας, μετὰ ἀλλαγὰς τῶν κυβερνήσεων, μετὰ παύσεις καὶ μετὰ τοὺς διορισμοὺς δὲν σᾶς μένει καιρὸς νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ρίψετε μιὰ ματιὰ πέραν ἀπὸ τὸν Μωρητὰ, πέραν ἀπὸ τὴν Στερεάν, πέραν ἀπὸ τὰ ὀλίγα νησιά. Ἡμεῖς πάλιν ἑδῶ παραδειγματιζόμεθα ἀπὸ τοὺς κάτω καὶ ἀκολουθοῦμεν τὸν ἴδιον δρόμον, τὴν ἴδιαν τακτικὴν, Κομματικὰ πάθη σεῖς, κοινοτικά πάθη ἡμεῖς. Ἀλλαγὰς κυβερνήσεων σεῖς, ἀλλαγὰς μητροπολιτῶν ἡμεῖς. Διὰ τοῦτο φερόμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ σεῖς κατὰ διαδόλου. Ἐξέλιπε φαίνεται καὶ ὁ κοινότερος νοὺς καὶ ἡ κοινότερα φιλοπατρία.

— Ἥλθατε, λέγετε, νὰ ἰδῆτε καὶ νὰ μελετήσετε τὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, θὰ τὴν ἰδῆτε καὶ θὰ τὴν μελετήσετε. Ὅχι ὑπάγῃτε μέχρι Βιτωλίων, μέχρι Σκοπείων καὶ μέχρι Σερρών. Ἐγὼ σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ περιορισθῆτε εἰς τὰ κέντρα ταῦτα.

«Νὰ περιέλθῃτε διὰ τὰς ἐπαρχίας, νὰ ἐπισκεφθῆτε ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα χωρία καὶ ἐκεῖ θὰ ἰδῆτε εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται ὁ Ἑλληνισμός. Θέλετε νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ τὴν γνώμην μου τώρα; Λυποῦμαι διότι ἡ γνώμην μου δὲν θὰ ἦναι ἴσως ἀνταξία τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν προσδοκιῶν σας. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες συνειθισάμεν νὰ βαυκαλιζόμεθα μετὰ λόγους καὶ μετὰ ὄνειρα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐννοήσῃτε ὅτι παρήλθε πλέον ἡ ἐποχὴ καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ὁνείρων. Σήμερον κυριαρχοῦν τὰ πράγματα καὶ τὰ ἔργα, αὐτὰ δὲ ὁμιλοῦν τόσο δυνατόν, ὥστε ἀπορῶ πῶς ἀκόμη σεῖς δὲν τὰ ἠκούσατε καὶ δὲν τὰ ἀντελήφθητε; τὰ πράγματα φωνάζουν δυνατὰ ὅτι *χάνομεν τὴν Μακεδονίαν!* Μάλιστα, κύριε, σᾶς τὸ λέγω μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν χάνομεν τὴν Μακεδονίαν! Ἀλλ' εἰς ποῖον νὰ τὰ εἰπῆς αὐτὰ; Οἱ δικοὶ μας ἐκεῖ κάτω κοιμῶνται. Χίλιαι φοραὶς τὰ εἶπα, καὶ χίλιαι φοραὶς τὰ ἔγραφα· μένω τριάντα χρόνια εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν γνωρίζω σπιθαμὴ πρὸς σπι-

θαμὴ, ἀλλὰ τίποτε δὲν εἶδα νὰ γίνεταί ἀκόμη. «Οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἡ Βασιλεῖα, οὔτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς φαίνεται ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν Μακεδονίαν ταύτην. Συνειθισάμεν μόνον νὰ λέγωμεν, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι χώρα ἑλληνική. Ἀμ' πῶς, κύριε; Μετὰ λόγια, μετὰ μακάριον ὕπνον, μετὰ ἀδιαφορίαν, μετὰ ἀναλγησίαν, μετὰ ἀμελετησίαν. Ἡμεῖς καλὰ-καλὰ δὲν γνωρίζομεν, ὅχι μόνον τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ ποῦ εὐρίσκεται ἀκόμη ἡ Μακεδονία.

— Δὲν κάμνουν ὅμως ἔτσι οἱ ἔχθροί μας. Αὐτοὶ ἐργάζονται καὶ ἐργάζονται νυκθήμερόν, πυρετωδῶς καὶ συστηματικώτατα. Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρουμῶνοι, Οὐνῖται, ὅλοι αὐτοὶ ἐργάζονται ἀκαταπαύστως. Πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρουμῶνοι διατρέχουν καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὴν μίαν ἕως εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τὴν Μακεδονίαν. Εἶναι ἀδύνατον αὐτὴν τὴν στεγνὴν Βουλγαρίαν ἀξιωματικῶς νὰ μὴ πατῇ τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος μετρημεισμένης. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Βουλγάρους ἀξιωματικούς ἦλθον ἑδῶ καὶ ἐργάσθησαν ὡς ἀπλοὶ ἐργάται εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς. Καὶ ἔκαμαν βεβαίως πολὺ λαμπρὰν ἐργασίαν. Καὶ καθ' ἐκάστην κάμνουν.

«Ἐργάζονται διὰ τῶν σχολείων των, τῆς ἐκκλησίας των, τῶν προπαγανδῶν των, τῶν διαφόρων μυστικῶν ἀποστόλων των, διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου. Ἐξοδεύουν ἄπειρα χρήματα. Τὰ σχολεῖά των εἶναι κέντρα προσηλυτισμοῦ. Διὰ νὰ μάθῃτε πῶς μορφώνονται ἐκεῖ, ἀρκεῖ νὰ πάρετε εἰς τὸ χεῖρ σας τὴν πρώτην γεωγραφίαν ἢ ἱστορίαν. θὰ ἰδῆτε ἐκεῖ νὰ γράφουν : Σαλόν, δηλαδή Θεσσαλονίκη, πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας!

«Ποῦ εὐρέθησαν οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Ρουμῶνοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην; Καὶ ἐν τούτοις. Εἶναι ὅλα δικὰ μας παιδιὰ, πολλοὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους εἶναι Ἕλληνες, σπουδάζαντες εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ κατορθώνουν νὰ τοὺς προσηλυτίσουν διὰ τῶν χρημάτων. Ἐξοδεύουν πολλὰ, πολλὰ, πολλὰ. Μέσα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἔρχονται καὶ ἐγκαθίστανται. Ἀγοράζουν σπήτια ὄσφ-ὄσφ. Κατασκευάζουν μέγαρα. Ἀγοράζουν τσιφλίκια. Αὐριοὶ ὅταν θὰ πηγαίνετε εἰς τὰ Βιτωλία μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Θεσσαλονίκης θὰ συναντήσῃτε ἓνα χωριὸν Κερτζιλάρ ὅπου ἀποκλειστικῶς ὀμιλεῖται ἡ Βουλγαρική.

«Ὅτι μετὰ ἐρωτήσῃτε πῶς συμβαίνει τοῦτο. Καὶ εἶναι ἀπλούστατον. Τὸ Κερτζιλάρ ἦτο τσιφλίκι, τὸ ἠγόρασεν οἱ Βούλγαροι, ἐγκατέστησαν βουλγάρους καὶ τώρα σοῦ παρουσιάζουν ἑξῶ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ἓνα χωριὸν βουλγάρικο. Δὲν ὀμιλῶ γιὰ τὸ Καλκίσι, δὲν ὀμιλῶ δι' ἄλλα βουλγαρικά χωρία.

«Ὅτι τὰ περιέλθετε αὐτὰ τὰ μέρη καὶ θὰ ἰδῆτε τί γίνεται. Ἀλλὰ τί νὰ σᾶς εἰπῶ πρῶτον καὶ τί δεύτερον. Εἶναι τόσα ζητήματα, ποῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ ὀμιλῇ ἐπὶ ὥρας.

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

Ἐπιστολὴ Πέμπτη

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 327)

Εἶναι ἄγριος ὁ τύραννος, μανοῦλά μου· εἶναι πλεῖον αἰμοβόρος ἀπὸ τὴν τίγριν, πλεῖον ἄκαμπος ἀπὸ τὸν βράχον, πλεῖον σκληρὸς ἀπὸ τὸ

μαῦρον καὶ ἀγριεμένο κύμα, πλεῖον μανιῶδης ἀπὸ τὴν λυσσασμένη θύελλα. Ἡ καρδιά του εἶναι ὀλόμαυρη. Θρεμμένη μετὰ τὸ φαρμακικὸν γάλα τοῦ φειτοῦ, αὐξημένη μετὰ τὸ τρομακτικὸν σκοτάδι ἀγριεμένης χειμωνιάτικης νύκτας, ζυμωμένη ὅλο μετὰ μίσος καὶ ἀγριότητα, ὅλο μετὰ πάθη καὶ ταραχάς, ὅλο μετὰ σκληρότητα καὶ ἀσπλαχνίαν· μόνον γιὰ κανουργήματα ζῇ, μόνον γιὰ φρικτὰς τυραννίας πάλαι, γιὰ νὰ ἰδῇ σφρίγος καὶ νεῦρα εἰς τὴν δυστυχίαν κινεῖται. Δὲν τὴν ἐπλάσεν ὁ Θεὸς αὐτὴν τὴν καρδίαν, γλυκεῖά μου μανοῦλα· αὐτὴ εἶναι πλάσμα τοῦ Σατανᾶ, εἶναι ἡ καρδιά τῶν δαιμόνων μέσα σὲ ἀνθρώπινο σῶμα, μόλις νοιώσῃ πονεῖν αἷμα ἀρχίζει καὶ ταρασσεται, ἀρχίζει καὶ ἀγριεῖ, ἀρχίζει καὶ σηκώνεται ἀγρία καὶ φοβερά μετὰ σκοπὸν νὰ μὴ ἡσυχάσῃ χωρὶς νὰ ρουφήξῃ τὸ αἷμα.

Στὴν ἄκρην ἀπὸ τὸ ποτάμι εἶχαν βγῇ ἔμμορφα, χαριτωμένα λουλούδια, μετὰ τὴν ἑκατὴ ἐκείνη χάρι των ποῦ λιγώνει ὅλους τοὺς νεοὺς, ὅλα τὰ παλληκάρια· ὁ ἥλιος ψηλὰ στὸ οὐρανὸν εἶχε διώξῃ ὅλα τὰ σύνεφα καὶ εἶχε καθάρισεν καθαρὰ-καθαρὰ τὴν ὀλογάλαζην στρώσιν τοῦ σπιτιοῦ του καὶ ὑπερήφανος αὐτὸς καὶ γεμάτος ἀπὸ μεγαλοπρέπεια ἔκαμνε τὸν καθημερινὸν σεργιάνι του. Τὰ δένδρα ἡσυχα-ἡσυχα κρυφοκοινοῦνταζαν καὶ λέγανε κάθε ἓνα τὸν πόνο τῆς καρδιάς των· εἶχαν πόλεμον τόσῃ ὥρᾳ μετὰ τὸν σκληρὸν ἀέρα καὶ τώρα ἡσύχασαν ἦσαν ὅλα γεμάτα ἀπὸ χαρὰν γιὰτὶ δὲν ἠμπόρεσεν ὁ ἄγριος ἔχθρος των νὰ βλάβῃ κανένα ἀπὸ αὐτά, τὰ χορταράκια ἔπαιζαν ἀπαλὰ-ἀπαλὰ μετὰ τὸ ἀέρακι ποῦ τὰ ἔκαμνε νὰ γέρουν ἑδῶ καὶ ἐκεῖ σὰν νυφούλες. Τὸ ποτάμι ἀτάραχο καὶ ἡσυχο τραβοῦσε τὸ δρόμον του τραγουδώντας σιγὰ-σιγὰ ὀλόγλυκο σκοπὸν.

Εἰς τὸ παραθύρι καθότανε ὅλο χαρὰ τὸ παιδάκι καὶ ἔβλεπε μετὰ ἐκπληξί, μετὰ συγκίνησιν, μετὰ κἀποιαν ἀνησυχίαν τὴν φύσιν ποῦ εἶχε ἀπερίγραπτη διασκέδασι, ἔτρεχεν ἑδῶ καὶ ἐκεῖ ἡ ματιὰ του ἔφερνεν εἰς τὴν ἀθῶα ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ ὅλο ἀγνώριστη χαρὰ, ὅλο ἀκατάληπτη εὐχαρίστησι, ὅλο πρωτοφανὴ διέγερσιν τῆς ψυχῆς, ἄξαφνα ἀνταμώνεται μετὰ τὰ λουλούδια ποῦ ἦτανε στὴν ἄκρην ἀπὸ τὸ ποτάμι· τὸ γλυκὺ χρῶμα, τὰ προκλητικὰ νάζια, ἡ λαχταριστὴ ἐμορφὰ τῶν λουλουδιῶν ἐτράβηξαν ἐκεῖ τὸ παιδάκι μετὰ μιᾶς ἀγριεῖς τὸ ποτάμι, φουσκώνει κρυφὰ-κρυφὰ μέσα του καὶ γίνεται σὲ μιὰ στιγμή στοιχεῖο μεγάλο, γίνεται θεῶρατο βουνὸν γεμάτο ἀπὸ λύσσα, γεμάτο ἀπὸ μανία γιὰ τὸ δυστυχισμένο παιδί ποῦ τὸ ἐνοίωσεν ἐκεῖ κοντὰ· μουγκρίζει σὰν ἄγριο βουβάλι τοῦ βάλτου, σκούζει σὰν τὸ ὀργισμένο λιοντάρι μεγάλῃς ἀτέλειωτης ἐρημίας, βουίζει σὰν τὰ ὑπερήφανα, τὰ γεμάτα ἐλγισμὸς λαγκάδια, ὅταν χύνηται μετὰ μεγάλη ὀρμὴν στοὺς κόρπους των ὁ ἀέρας γιὰ νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν σ' ἀμάλαγα στάθμια, νὰ χαϊδεύθῃ μετὰ κύμα καὶ νεράιδες ποῦ φιλιάζουν ἐκεῖ μέσα· χτυπιέται μετὰ ὀργὴν γεμάτη ἀπὸ τρομάρα, μαίνεται σὰν τὸ δράκο ὅταν τὸ τυχαῖον τὸ βόλι σὲ δύσκολον μέρος καὶ πασχάει γεμάτο ἀπὸ ἀγωνία νὰ διώχῃ τὸ θάνατον, ποῦ τὸν κυνηγᾷ, φουσκώνει ὀλοένα, ἀγριεῖ ἀδιάκοπα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάσῃ χωρὶς νὰ νοιώσῃ τὸ παιδί ποῦ ἔρπαζε στὴν ἀγκαλιὰ νεκρὸ, χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ ἄψυχο, χωρὶς ζῶν, χωρὶς δύναμιν, χωρὶς καρδίαν νὰ πάλῃ.

Ἔτσι καὶ ἡ καρδιά τοῦ τούρκου, μάνα μου, φουσκώνει καὶ γίνεται μεγάλη, φοβερά μέσα του

— Αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ βασιλέως Μιλάνου καὶ τοῦ υἱοῦ του ὁσημέρᾳ καθίστανται μᾶλλον τεταμέναι. Ὁ Μιλάνος περιστοιχίζει διὰ πολυπλοκῶν κατασχέσεων τὸν υἱόν του τοῦ

κλέπτει δὲ καὶ ὅσας ἐπιστολάς τοῦ στέλλει ἡ μήτηρ του, ἡ βασίλισσα Ναταλία.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πολύωρον ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεκροτήθη προχθὲς διαρκέσαν ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. μέχρι τῆς 10ης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν. Κατὰ τοῦτο συνεζητήθησαν οἱ προϋπολογισμοὶ ἐκάστου ὑπουργείου, οἵτινες δὲν θὰ ἀφέρωσι τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ πολὺ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων ὑπεβλήθη καὶ ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, κατὰ τὴν εἰσήγησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους τούτου δὲν θὰ παραλλάσῃ πολὺ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν, διότι ἡ Κυβέρνησις οὔτε τὸν κατάλληλον χρόνον εἶχεν ὅπως ἐπενέγκῃ τὰς ἀπαραιτήτους μεταβολὰς τῶν κονδυλίων, οὔτε τὰς νομοθετικὰς μεταρρυθμίσεις εἶχε τὸν καιρὸν νὰ ἐφαρμόσῃ ὅπως μετατραπῇ ἐξ ὀλοκλήρου ὁ προϋπολογισμὸς.

— Τὴν Δευτέραν περὶ τὴν ἐσπέραν ἀνεχώρησε διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» εἰς τὰ λουτρά Αἰδηψοῦ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας. Ἡ Βασίλισσα θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὸ προσεχὲς Σάββατον χάριν τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ πριγκηπὸς Χριστοφόρου, μεθ' ὃ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ λουτρά ἵνα παραμείνῃ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Τὴν Βασίλισσαν συνοδεύουσιν ἡ ἐπὶ τῶν τιμῶν δεσποινὶς Κριεζή, ὁ κλειδοῦχος κ. Δ. Μεσσαλᾶς, ὁ ὑπασιπστής κ. Γ. Κουντουριώτης καὶ ὁ ἱατρὸς τῶν Βασιλοπαίδων κ. Κ. Σαββᾶς.

— Αἱ ἐπίσημοι πληροφορίες τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔλαβε παρὰ τῆς ἐν Κων)πόλει πρεσβείας, βεβαιοῦσιν, ὅτι πρᾶ-

γματι κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου, ἀγομένης ἐν Κων)πόλει τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ὑπὸ τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων, τέσσαρες ὀθωμανοί, ὧν οἱ δύο ἀξιωματικοί, διερχόμενοι ἐκ τινος Ἑλληνικοῦ ἐστιατορίου ἐν Μακροχωρίῳ κατεβίβασαν καὶ ἐξέσχισαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἣν ἔφερον ἀνηρτημένην τὸ εἰρημένον κατὰστημα, ὡς πάντα τὰ ἐν Κων)πόλει Ἑλληνικά καταστήματα. Ἡ Πρεσβεία ἡμῶν, ἅμα ὡς περιήλθεν εἰς γνῶσιν αὐτῆς ἡ ὕβρις, προσέβη εἰς τὰ ἀνήκοντα διαβήματα παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεφίκ πασά, ζητήσασα τὴν τιμωρίαν τῶν ὀθωμανῶν ἐκείνων, ὃ δὲ Τούρκος ὑπουργὸς ἠρκέσθη νὰ δηλώσῃ, ὅτι θέλει διατάξῃ αὐστηρὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν παρεκτραπέντων.

— Ἀνηγγέθη χθὲς ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐν Χάγῃ διεθνὲς συνέδριον τοῦ ἀφοπλισμοῦ κ. Νικὸλ. Δηλιγιάννης, πρεσβευτὴς ἐν Παρίσι, ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς τὴν Ὀλλανδικὴν πρωτεύουσιν.

— Κατὰ τὴν προχθὲς γενομένην Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ βουλευτὴς Ἄρτης κ. Κωνστ. Καραπάνος ἀντὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κ. Σημαντήρα, ἀποχωρήσαντος ἔνεκεν λόγων ὑγείας.

— Τὴν Τρίτην ἀφίκετο δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἐκ Κορίνθου τὸ αὐτόθι εὐζωνικὸν τάγμα, ὃπερ μετὰ τῆς φρουρᾶς θὰ μετὰσχῃ τῶν μέχρι Τανάγρας ἀσκήσεων πορείας. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀνεχώρησε διὰ Τανάγραν τὸ ὑπὸ τὸν κ. Κ. Γρίβαν σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ. Ὡσαύτως ἀφίκετο ἡ ἐκ ναυτῶν φρουρὰ τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Μπούμπουλη, καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ φρουραρχείου. Τὰ ἀγήματα συνοδεύει καὶ ἡ μουσικὴ αὐτῶν.

καὶ τίς δικαιούται ἀποκαλεῖν αὐτοὺς ὁμοφύλους; Ἐπειδὴ λοιπὸν παρ' αὐτοῖς τὰ ἥθη, ἔθιμα, δημοτικὰ ἄσματα καὶ ἐν γένει ὁ ἰδιωτικὸς καὶ πολιτικὸς βίος ἐστὶν ὁμότροπος τῷ τοῦ Ἑλλήνων, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἱστορίας ἀποδεικνύεται, ὅτι συνανέφυρθησαν ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἑλλήσιν, ὥστε πολλὰ καὶ καθ' εἶδος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, κατέστησαν δυσδιάκριτοι, καὶ οἱ μὲν Ἑλλήνες καλοῦσιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς βλάχους· οἱ δὲ βλάχοι πάλιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς καλοῦσιν Ἑλλήνας, διὰ ταῦτα αὐτοὶ μᾶλλον φαίνονται ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐθνολογικὴν ῥίζαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δικαιοῦνται οἱ Ἑλλήνες μᾶλλον ἢ οἱ ρουμᾶνοι τοῦ Δουνάβεως ἵνα καλῶσιν ὁμοφύλους τοὺς ὀρεινοὺς ἢ ποιμενικοὺς λαοὺς τῆς Θεσσαλίας, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας· διότι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα αὐτῶν λίαν διαφέρει τῆς τῶν Ρουμάνων τοῦ Δουνάβεως, τοῦ ὅπερ ἀναγνωρίζουσι καὶ οἱ τοῖς κορυναῖοι τοῦ κοιμιάτου τοῦ Βουκουρεστίου ὀνομάζουσι τὴν γλῶσσαν *Μακεδορομανικὴν*, διότι ἐπιπολάζει ἐν αὐτῇ τὸ «Ἑλληνικὸν τῆς διατυπώσεως», ἐν ᾧ παρὰ τῇ γλώσσῃ τῶν Ρουμάνων τοῦ Δουνάβεως, ἐπικρατεῖ ἡ Σλαβικὴ διαμόρφωσις, (*forma*). Τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ ὀρεινοὶ λαοί, εἴτε νομάδες ὄντες, εἴτε μονίμους κατοικίας ἔχοντες ἐν κώμας, καλοῦσιν ἑαυτοὺς Ἑλλήνας καὶ θέλουσιν εἶναι Ἑλλήνες, καὶ μάλιστα οἱ λογιώτεροι ἐξ αὐτῶν ἐξέφρασαν τὴν θέλησιν ταύτην καὶ δημοσίᾳ εἰς διαφόρους Ἐφημερίδας, ἰδίᾳ δὲ πρό τινος χρόνου εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα Κωνσταντινουπόλεως «τὸν Νεολόγον», ὅτε οὗτος ἐξεδίδετο ἐκείσε. Παραλείπω δ' ἐνταῦθα ἀπομνημονεύσαι Κωλέττας, Στουρνάρας, Τσιτζίνας, τὸν πολὺν Ἀβέρωφ καὶ ἄλλους ἀπειροπληθεῖς ἄνδρας, ἐλληνικωτάτους τὸν τε νοῦν, τὴν τε καρδίαν.

Ἄρα τί θέλουσιν οἱ Ρουμᾶνοι τοῦ Δουνάβεως; καὶ τί ἐπιζητοῦσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ Ἡπείρου; καὶ διὰ τί ἀποστέλλουσιν ἀποστόλους εἰς αὐτάς, καὶ Προπαγάνδαν ρουμανικὴν συσταίνουσιν; εἰς ποίαν δ' ἐθνολογικὴν βᾶσιν στηρίζονται; Ταῦτα πάντα ἐξετάσωμεν ἐν ὀλίγοις, καὶ ὅσον ἐπιτρέψει ἡ τῆς φίλης «Φω-

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀνεχώρησαν διὰ Θεσσαλονίκην ἡ ἀξιότιμος κ. Αἰκ. Διάκτση ἐκ Κορυτσᾶς μετὰ τῆς ἀξιολόγου θυγατρὸς τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Λιάκου καὶ Μιχαὴλ Λιάκου γαμβροῦ τῆς. Ἡ κ. Διάκτση μετὰ τῶν τέκνων τῆς μετὰ πεντάμηνον διαμονὴν ἐνταῦθα χάριν ἀναψυχῆς ἐπιστρέφει εἰς Θεσσαλονίκην ἵνα διέλθῃ καὶ ἐκεῖ ὀλίγους μῆνας μετὰ δὲ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τῆς Κορυτσᾶς ἣν τόσον αὐτὴ τε καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς ἔχουσι εὐεργετήσει.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλίας ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ἰωάννης Τσαντής.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννιναν ὁ ἐξ ἄνω Σουδενῶν κ. Βασίλειος Δόκος φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Παρακαλεῖται ὁ κ. Γεωργ. Δ. Ἀντωνίου Σουλίου νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν καὶ λάβῃ ἐπιστολὴν του.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντῖνα ὁ αὐτόθι πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Φίλιππος Λάμπας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τζοδόλαν ὁ κ. Δημήτριος Δέκος.

— Ζήτησις ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καλωτὰ ὁ κ. Δημήτριος Βλῶρος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Μπάγιαν ὁ κ. Πέτρος Ζωίδης καὶ ὁ κ. Θωμᾶς Ζαμπόπουλος. Ἀφίκετο ἐκ Καίρου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σομποτάλειον ὁ κ. Χρυσόστομος Παλαιόπουλος ἐκ Μπούλτσης καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Κωνσταντινουπόλιν ὁ κ. Προκόπιος Παππαμιχαήλ ἐκ Νεγᾶδων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Παῦλος Κύρκος ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βουκουρεστίον ὁ κ. Διαμάντης Λάμπας· ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρναπλανά ὁ κ. Μιχαὴλ Μουσοῦτης καὶ ὁ Ἰωάννης Γκέτσος. Ἀφίκοντο ἐκ Νεγᾶδων καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Χρόνης Χριστόπουλος καὶ ὁ Χριστόδουλος Λαϊνᾶς ἐκ Μονοδενδρίου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ἀλεξανδρείαν ὁ κ. Ι. Δάνος. Ἀφίκετο ἐκ Μπούλτσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ Ἀναστάσιος Πελένης. Ἀφίκετο ἐκ Εἰνθης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δοβράν ὁ κ. Χρόνης Γκολέτσης. Ἀφίκετο ἐκ Δοβράς ὁ κ. Ἀπόστολος Γκολέτσης ἔμπορος. Ἀφίκετο ἐκ Καλαμῶν καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Αἴγυπτον ὁ κ. Ἀθανάσιος Μακρής.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λαμίας ὅπου διήλθε τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ὁ φίλος κ. Γ. Σιάμος.

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΗΠΕΙΡΟΥ, ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

(ἴδε συνέχεια εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 328 φύλ.)

Αὕτη δὲ σιωπῶσα ψάχνει τυφλῶς, μήπως ἐν τοῖς παρακαθημένοις εὐρίσκειται καὶ «ὁ καλὸς» αὐτῆς· ἐὰν δὲ μὴ εὕρῃ αὐτόν, ἡ τῶν παρακαθημένων τις ἐπιφωνήσῃ τότε τὸν τοῦ ἀνωτέρω δημοτικοῦ ἄσματος συνεχὴ στίχον, παρ' ᾧ λέγεται ὅτι ἐφρονεύθη ὁ ἀγαπημένος αὐτῆς, καταπίπτει λιπύθυμος δὴθεν καὶ οὐκ ἐγείρεται, ἐὰν μὴ ἕτερός τις, ἐρχόμενος ἐξωθεν τάχα, ἀναγγείλῃ τὸ ψευδὲς τῆς ὑποθέσεως, ἥτις ἅπανα ὑποσημαίνει σκηρὴν ποιμενικοῦ βίου ἥτοι ἐν εἰδυλλιακὸν ἐπεισόδιον ἐκ τῶν συνήθων τοῖς ὀρεινοῖς λαοῖς.

Γ'. Ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι καλοῦσι «ρουμάνι» τὸ ἄλλαχού τῆς Ἑλλάδος πασίγνωστον ψητὸν φαγητὸν ἐξ ἐντοσθίων τῶν ζώων, «τὸ Κουκουρέτσι» λεγόμενον· ὠνομάσθη δὲ «ρουμάνι», ὡς εὐχρηστον παρὰ τοῖς ποιμενικοῖς, ἥτοι εἰς τοὺς ὀρεινοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων. Τὸ δὲ ὄνομα «ρουμάνι» παράγεται παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Σερβικῷ ἢ Σλαβικῷ «ρούμ» ἢ «ρούτ», ὃπερ σημαίνει τόπον πυκνὸν φυτὰ περιέχοντα. Ἡ ῥίζα αὕτη ἀπαντᾷ καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἡπείρῳ εἰς ποιμενικὴν λέξιν· «ρούτα μαλλιά» λέγουσιν οἱ ποιμένες ἡμῶν τὰ πυκνὰ λίαν καὶ μακρὰ μέχρι τῶν ποδῶν τῶν προβάτων μαλλία. Διεσώθη δὲ ἡ λέξις, ὅπως διεσώθη ἡ «στάνη» καὶ τὸ «σποάνη» καὶ τὸ «σποάνης», περὶ οὗ ἱκανὰ ἐγράφησαν ἐν «Ἀθηναίῳ» (ἴδε ἀριθ. ε'. Τόμ. Ζ'. σελ. 384) καὶ ἐν τῇ «Ὠρᾷ» (ἴδε ἀριθ. 128 14 Μαρτίου 1879).

Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται τὸ ἐπιστημονικὸν συμπέρασμα, ὅτι *Βλάχοι ἢ ρουμᾶνοι*, ἐκαλοῦντο οἱ ὀρεινοὶ λαοὶ τῆς Πελοποννήσου, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Θεσσαλίας Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσπάζονται τὸν ποιμενικὸν καὶ νομοδικὸν βίον. Ἄλλ' ἐνταῦθα διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐγείρεται τὸ ζήτημα· εἰς ποίαν ἐθνολογικὴν ῥίζαν ἀνήκουσιν οὗτοι;

ἀκολουθεῖ